

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 3902/06
18.01.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Олге Ђуричић, председника већа, Обрада Андрића и Томислава Медведа, чланова већа, са саветником Врховног суда Биљаном Шундерић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца АА, изјављеној против решења туженог Министарства финансија Републике Србије - Пореске управе, Регионалног центра Нови Сад број: 438-402/06 од 14.04.2006. године, донетог у предмету пореза на капитални добитак, у нејавној седници већа одржаној дана 18.01.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења Министарства финансија Републике Србије - Пореске управе, Експозитуре Беоцин број 307-413-2/654/1-2005 од 03.02.2006. године. Наведеним решењем првостепеног пореског органа тужиоцу је, као пореском обвезнику, утврђен порез на капитални добитак у износу од 33.372,30 динара, на опорезив приход од продаје акција АД "ББ".

Тужбом којом је покренуо овај управни спор тужилац оспорава законитост решења туженог органа због очигледне повреде правила поступка, нетачно и непотпуно утврђеног чињеничног стања те неправилне примене материјалног права. Наводима тужбе указује да је првостепени орган донео незаконито решење, на штету тужиоца, јер је у истој управној ствари већ донео правноснажно решење којим је та ствар другачије решена, на који начин је повређено начело правноснажности из члана 13. Закона о општем управном поступку. Надаље истиче да је своју пореску обавезу утврђену решењем првостепеног пореског органа од 22.11.2004. године уредно измирио, да се на наведено првостепено решење није жалио на који начин је његова обавеза престала да постоји, а наведено првостепено решење постало правноснажно након истека рока за жалбу. Такође, са разлога ближе наведених у тужби налази да у предметном случају није било ни услова за укидање решења по основу службеног надзора на основу члана 253. став 2. Закона о општем управном поступку, с обзиром да се у конкретном случају не ради о коначном већ о правноснажном решењу, за које је предвиђена могућност измене само уз пристанак странке, и то у смислу члана 255. став 1. Закона о општем управном поступку. Такође оспорава датум стицања предметних акција налазећи да је тужени тај датум морао утврдити на дан 31.12.1997. године када је извршена процена друштвеног капитала "ВВ", а не на дан стицања 07.03.2002. године, када су тужиоцу издате потврде о акцијама. Такође оспорава набавну цену акција, па самим тим и утврђену висину пореске основице. Са наведених разлога предлаже да суд тужбу уважи, а оспорено решење поништи.

Тужени орган је у одговору на тужбу остао у свему при разлозима датим у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу и свих списа предмета ове управно-правне ствари, Врховни суд Србије је нашао:

Тужба није основана.

Према стању у списима произлази да је ожалбено решење првостепеног органа од 03.02.2006. године донето у поновном поступку, у извршењу другостепеног, коначног решења овде туженог органа, број 438-130/2005-654 од 25.07.2005. године, а против ког другостепеног и коначног решења тужилац није покренуо управни спор. Иначе тим другостепеним, коначним решењем туженог од 25.07.2005. године је, због повреде материјалног права, на основу одредбе члана 253. став 2. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", број 46/96), укинута, по основу службеног надзора, раније донето правноснажно решење првостепеног органа од 22.11.2004. године, којим решењем је тужиоцу утврђен порез на капитални добитак остварен продајом бесплатно стечених акција у поступку приватизације субјекта приватизације АД "ББ" у износу од 732,50 динара. Поступајући по налозима из наведеног другостепеног решења од 25.07.2005. године, првостепени орган је, у складу са одредбом члана 122. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији ("Службени гласник РС", бр. 80/02 ... 61/05), у поновном поступку, саставио записник о канцеларијској контроли утврђивања и обрачунавања пореза на капитални добитак број 413-2/654/1 дана 30.01.2006. године, и то у одсуству уредно позваног тужиоца, а што је утврђено на основу доставнице у списима овог предмета, и који записник је тужиоцу достављен дана 02.02.2006. године што је такође утврђено на основу повратнице у списима предмета. Из списка предмета произлази и то да тужилац као порески обвезник није у предписаном року од 2 дана, од дана

предмета произлази и то да тужилац као порески обвезник, није у прописаном року од 5 дана, ставио приговор на предметни записник Пореске управе – Експозитуре Беочин. Коначно, из списка предмета и образложења ожалбеног првостепеног решења види се да је првостепени орган, у поступку извршене канцеларијске контроле, а на основу података из пореске пријаве ППДГ -3 и других података којима располаже Пореска управа, утврдио да је тужилац по основу радног стажа стекао 24 акције, без накнаде, у поступку приватизације АД "ББ", и то дана 07.03.2002. године, чија је усклађена набавна цена 29.328,00 динара, те да је исте продао за укупни износ од 196.189,50 динара, на који начин је остварио капитални добитак од 166.861,50 динара, са којих разлога му је сагласно одредби члана 72. став 1. тачка 4. Закона о порезу на доходак грађана ("Службени гласник РС", бр. 24/01 ... 135/04), уз правилну примену утврђене пореске стопе, утврђен порез на капитални добитак у укупном износу од 33.372,30 динара.

Код оваквог стања ствари, правилно је поступио тужени када је одбио жалбу тужиоца изјављену против овако донетог решења првостепеног органа од 03.02.2006. године, јер је, и по оцени овог суда, у поступку у којем није било повреда правила поступка, чињенично стање потпуно и правилно утврђено, а материјално право садржано у цитираним законским одредбама правилно примењено. За своју одлуку тужени орган је дао јасне и образложене разлоге, које као довољне и на закону засноване у свему прихвата и овај суд.

Суд је ценио наводе тужбе којима се указује на погрешно утврђену набавну цену предметних акција, али налази да су исти без утицаја на другачије решавање ове управно-правне ствари. Ово због тога, што је, према одредби члана 74. ст. 4. и 5. Закона о порезу на доходак грађана прописано да се набавна цена акција искључиво утврђује у висини цене коју обвезник документује као стварно плаћену, а ако то не учини, набавна цена зависи од тога да ли се акције котирају на берзи или не. Ако се акције не котирају на берзи (што је овде случај), набавну цену акција чини њихова номинална вредност, а то је конкретно цена у износу од 1.000,00 динара по акцији, како су то у предметном случају правилно утврдили и порески органи.

Налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Врховни суд Србије је, на основу члана 41. став 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", број 46/96), решио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

дана 18.01.2007. године, У.3902/06

Записничар, Председник већа-судија,

Биљана Шундерић, с.р. Олга Ђуричић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ИЈ